

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Sub umbra illius quem desyderabam sedi, & fructus eius dulcis gutturi
meo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVP. IN CAN. CAN, CAP. :I
nor, profecto excedentur & in ignem mittetur.
Dilectus autem meus qualem, quam bonū inter
eos fecit fructum. Utq; fructum uitæ æternæ,
quia non ut cunctæ bona arbor ipse, sed lignū ui-
tæ est. Hoc ego experta sum. Quomodo?

¶ Sub umbra illius quem desyderabam se-
di, & fructus eius dulcis gutturi meo.

Luc. I

Fructus e-
ius dulcis.

Matt. 26
Luc. 22.

Gene. 3.

¶ Ex quo mihi angelus locutus est, spiritus san-
ctus superueniet in te, & uirtus altissimi obum-
brabit tibi: ego sub umbra illius sedi. ¶ Non ste-
ti ad horā sub umbra, ut interdum paterer car-
nis æstum, interdum haberem refrigerium: sed
omnino sedi, quia semper pacem habui, iugiter
sub umbra illius quieui: Et fructus eius dulcis
gutturi meo, id est, cordi meo. Quis uestrū ne-
scit, q; sit fructus eius dulcis? Expulit em a no-
bis amaritudinem mortis, & uitæ æternæ dulce-
dinem indidit. Malus fructus, imo malus mor-
sus, quod Adam per Euam uitam perdidit, &
mortem inuenit, bonus fructus, quo genus hu-
manum per Mariam mortem perdidit, & uitæ
inuenit. Hic est fructus eius. Ad quid enim ue-
nit, ad quid succreuit inter ligna syluar, nisi ut
faceret huiusmodi fructum, quo euacuaret pri-
mæ præuaricationis reatum, ligni ueriti mor-
sum? Vbi tempus uenit huiuscmodi fructus e-
dendi, accipiens panem & uinum, & benedicēs,
accipite (inquit) & comedite, hoc est corpus me-
um: accipite & bibite, hic est sanguis meus. Nō
uidistis ibi carnes & sanguinis speciem: profe-
cto nec Eua uidebat promissam sibi a serpente
similitudinē. Nō uidistis, nisi panem & uinū
profecto nec Eua uidit nisi pomū uisu uel aspe-

COMMENTARIO.

LIB. I. 24

Et pulchræ Attamē illa credidit qđ nō uidebat credidit (in quā) serpenti dicēti, neqđ morte moriemini, sed eritis sicut dñs: magis quā deo dicentis, morte moriemini in quo cūq; die ex eo come deritis. Plus (in quā) serpenti quā deo credidit.

¶ Iusta ergo lege, ut expietur ille reatus malæ credulitatis, exigitur fides, ut credatis id qđ non uidetis: credatis (inquam) deo dicenti, hoc ē corpus, & hic est sanguis: magis quā serpenti, qui p̄ hereticos dicit, non est caro, non est sanguis: & eritis sicut filij dei. Hæc ubi fecit & dixit paratā in conspectu uiuentū mensam, relinquens competentē illis, cōfestim ad mortuos siue dormientes ipse obdormiscens & mortuus profectus, aīa descendente ad anīas, & corpore ad corpora in eundem terræ uentre, quo fuerant recepta, atq; ita de semetipso cibauit atq; potauit eos, atq; ex inde sub umbra illius sedent in perpetuū, & fructus eius dulcis gutturi eorū. Mihi potissimum umbra suavis & fructus dulcis quā cuī amore spūs trahit ad illum & natura carnis. Cum eēt in uita p̄ncti, non solum mō supradicto sub umbra illius sedere, uerū etiam faciem eius desyderabam semper uidere, semperq; mecum p̄ntem habere. Sed quid actum est?

Psal. 22

Iohān. 2

¶ Introduxit me rex in cellam uinariā & ordinauit in me charitatē.

Venū est ad nuptias, ubi & aquas in uinum couertit. Hoc initium signorū cōtinuo facturus dixit mihi. Quid mihi & tibi est mulier. Non dū uenit hora mea. Dixeram enim ego illi. Virūm nō habent. Et quidem uerum erat, quia uinum non habebant, non solum sicut litera sonat de-

Vinū non
habent.